

Pòrtic

Voldria dir-vos tantes coses, que em resulta difícil triar-ne una per a un espai tan petit.

Tot pensant en això, m'he trobat encallat en una anècdota, tonta si voleu, però confesso que m'ha suggerit un munt de reflexions que m'agradaria traslladar-vos.

Fa pocs dies que, en arribar a l'Ajuntament, em va frapar la imatge d'una de les noies que hi treballen, pels accessoris que portava com a complement del vestit. Amb molt mal encert per part meua, vaig demanar-li que, si no li sabia greu, el proper dia en prescindís, considerant que aquella no era la forma més apropiada per atendre el públic. No us penseu que era res d'extraordinari, es tractava només d'unes ulleres de color col·locades al cim d'un monyo post-modern i d'uns penjolls damunt la brusa.

Quina ridícula! direu. No, si no em paro en l'anècdota. Si continuo buscant, trobo multitud d'actituds com la que us he contat, les quals neguen tot allò que pot ser novedós, que pot significar un canvi. Són actituds que sovint tenim tots plegats, la majoria de vegades inconscients i espontànies, fruit del costum i la rutina i no de la reflexió.

Generalment, creiem que sempre tenim la raó: des d'on resideix la bellesa en el vestir, fins a temes tan metafísics com creure o no en l'existència de Déu, tot intentant imposar-la com una fórmula matemàtica que classifica les conductes, fets, actituds, posicions, etc., en bones i dolentes sense més, oblidant que com més expectant, oberta i receptiva és una persona, i així un poble, més bé s'exerceix la convivència i més s'enriqueix culturalment, alhora que és fomenta el respecte vers els altres i també cap a un mateix.

Passa exactament igual quan ens movem en un espai més ample, tal és el cas de les relacions derivades de la democràcia que hem escollit per a conviure en el nostre Estat i que desgraciadament tenim molts exemples d'intents per a destruir-la. Només el podrem potenciar i només es podrà consolidar, a partir del respecte mutu entre les persones i entre aquestes i les institucions que ens representen, bé sigui amb l'esforç constant per a no imposar conviccions personals amb pretensions d'universalitat, bé sigui amb l'exercici constant de respecte a les minories, bé sigui a partir de la consideració vers els altres...

Només em resta desitjar-vos i desitjar-me, que tots plegats disfrutem de tot allò que ens pot oferir la FESTA MAJOR d'enguany.

L'ALCALDE